

Recenzja w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. Kamilowi Mrocze ze szczególnym uwzględnieniem jego rozprawy habilitacyjnej zatyt. *Wojewoda w systemie decydowania publicznego III Rzeczypospolitej Polskiej (2009 - 2019)*, Warszawa 2022, ss. 671.

Działając w oparciu o ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), przedstawiam ocenę dorobku naukowego oraz osiągnięć dydaktyczno-organizacyjnych doktora Kamila S. Mroczi.

I. Sylwetka Habilitanta

Nie jest łatwo wypełniać dwie różne role i zadania zawodowo-społeczne: nauczyciela akademickiego oraz pracownika administracji publicznej. Udaje się to wyjątkowo pomyślnie dr. Kamilowi Mrocze, który potrafi nie tylko godzić obowiązki wykładowcy - uczonego z pracą urzędniczą, lecz również osiągać znakomite rezultaty w obu dziedzinach. Co prawda o swojej aktywności zawodowej w administracji publicznej wzmiankuje mimochodem w rozprawie habilitacyjnej, przyznając jednocześnie w *Autoreferacie*, że umożliwia mu ona „wykorzystanie w wymiarze wdrożeniowym efektów pracy naukowej” (s. 53). Oczywiście, faktyczne oddziaływanie obu pól aktywności ma dużo większy zasięg i znaczenie, przede wszystkim w poszukiwaniu problematyki badawczej i prowadzeniu badań naukowych nad funkcjonowaniem administracji i służby cywilnej oraz zarządzaniem publicznym w Polsce itp. Pomimo stosunkowo krótkiego okresu aktywności zawodowej, bo zaledwie czternastoletniego, osiągnął już wiele w dziedzinie badań naukowych. Przygotowanie do nich uzyskiwał podczas studiów politologicznych – licencjackich w Uniwersytecie Rzeszowskim (2007) oraz magisterskich w Uniwersytecie Warszawskim (2009). Oba etapy studiów ukończył z wyróżnieniem. Swoje zainteresowania badawcze problematyką polskiego ustroju państwowego zapoczątkował już w czasie studiów warszawskich, przygotowując w seminarium Profesora Tadeusza Mołdawy pracę nt. *Sejm II kadencji 1928 – 1930*. W związku zaś z podjęciem zatrudnienia w administracji państwowej przeorientował zainteresowania naukowe bardziej na personalno-instytucjonalny wymiar funkcjonowania władzy państwowej. W pięć lat po ukończeniu studiów magisterskich zakończył z wyróżnieniem przewód doktorski, uzyskując stopień naukowy doktora politologii ze specjalizacją administracja publiczna, na podstawie rozprawy: *Wpływ polityki zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej na funkcjonowanie państwa*, przygotowanej pod kierunkiem Profesor Jolanty Itrich-Drabarek.

Te wczesne doświadczenia ukształtowały Mu drogę rozwoju naukowego i nabycie kompetencji badawczych w dziedzinie badań ustrojów państwowych i administracji publicznej, i w konsekwencji umożliwiły obecnie podjęcie w pełni uzasadnionych starań o przeprowadzenie postępowania w sprawie uzyskania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce i administracji. Tym bardziej, iż stale także poszerzał swoją wiedzę i umiejętności badawcze w drodze samodzielnych studiów i dokształcania podyplomowego między innymi na Uniwersytecie Warszawskim w zakresie kontroli instytucji publicznych (2010) i administracji rządowej i samorządowej (2010), oraz w ramach programu Executive Master of Business Administration (2017). Czynił to również w związku z podjęciem zajęć dydaktycznych w Instytucie Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, najpierw w formie umowy zlecenia, a następnie po dwuletnim zatrudnieniu w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. rtm, W. Pileckiego w Oświęcimiu (2015 – 2017), już na etacie adiunkta - początkowo w Centrum Studiów Samorządu Terytorialnego i Rozwoju Lokalnego (2017 – 2019), a następnie od 2019 roku w Katedrze Nauk o Państwie i Administracji Publicznej na Wydziale Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego. Rozwijaniu kwalifikacji i kompetencji zawodowych sprzyjała Mu też rozpoczęta w 2009 roku kariera urzędnicza. Zaczynał od pracy w departamencie kadr Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego, by kolejno sprawować funkcje dyrektorskie w Ministerstwie Sprawiedliwości, Ministerstwie Finansów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Urzędzie Komisji Nadzoru Finansowego, i obecnie w zarządzie Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowym Instytucie Badawczym. W ten sposób Habilitant jako nauczyciel akademicki i naukowiec oraz urzędnik państwowy zdobył szeroką wiedzę naukową i potrafił skonfrontować ją z doświadczeniem społeczno-zawodowym oraz rozwinąć umiejętności badawcze i kompetencje zawodowe. Uzyskał dobre przygotowanie do samodzielnej pracy naukowo-badawczej.

II. Działalność dydaktyczna, organizacyjna i w zakresie popularyzacji nauki

Ważnym dopełnieniem sylwetki akademickiej dra Kamila Mroczi jest aktywność dydaktyczna i organizacyjna. Mając przeto znakomite przygotowanie do działalności naukowo-badawczej i duże doświadczenie w pracy administracyjnej

proceeds the didactic activities on a high level of merit and pedagogical with a dozen subjects among others: *Nauka o polityce; Służba cywilna w Polsce i Unii Europejskiej; Instytucje zarządzania kryzysowego w Polsce; Finanse publiczne; Zarządzanie zasobami ludzkimi w administracji publicznej* etc. They are highly valued by students in the annual procedure of evaluation on the Faculty of Political Science and International Studies. In the framework of the diploma seminars supervised by him, twenty-two licencjates and magisters of political science and prepared dozens of diploma theses. His diploma theses were honored with awards of the Gdansk Metropolitan Institute for the best diploma theses on the topic of municipal. During his employment in PWSZ im. rtm. W. Pileckiego in Oświęcim he directed the Strategic Management and Finance Department, coordinating the organization of didactic activities and student education. In 2021 he was elected as a representative of the group of younger academic teachers in the Council of the Discipline of Political Science and Administration and the Discipline of Science on the Faculty of Political Science and International Studies of the University of Warsaw. In the last three years he also performs many functions related to the organization of scientific life in the country among others he is a member of the jury of the Competition for the Best Doctoral Thesis in the field of Finance, co-organizer of the scientific journal "Przegląd Rynku Finansowego - Financial Supervision Review" and his deputy editor-in-chief, a member of the Programmatic-Scientific Council of the journal "Bezpieczny Bank" etc. He participated in the organization of international scientific conferences. He actively cooperates with the youth environment among others by sitting on the jury of the 63rd Olympiad of Knowledge about Poland and the Modern World and undertaking various initiatives related to the education of youth in Warsaw and Wrocław in the field of cyber security of the financial market. Recognizing his knowledge and competences in this field he was also elected to the Scientific-Expert Council of Cyber Security at the Higher School of Police in Szczytnie. During his employment in the Ministry of Finance he participated in the work of the Steering Committee of the reform of the tax system and its improvement. The results of his work and scientific research are popularized in the pages of "Dziennik Gazeta Prawna" and in electronic media. Thanks to his engagement in student and scientific matters he has already gained a lot of recognition and authority among youth and colleagues in the university environment.

III. Ocena osiągnięć naukowych

W krótkim okresie aktywności naukowej Habilitant zdołał sprecyzować swoje zainteresowania badawcze, koncentrując się na współczesnej problematyce ustrojowo-administracyjnej państwa polskiego. Zaczynając bowiem od badań nad ustrojem politycznym II Rzeczypospolitej stopniowo rozszerzał swój obszar badań o nowe zagadnienia i instytucje publiczne bardziej już o charakterze prawno-administracyjnym, dotyczące między innymi funkcjonowania systemu administracji publicznej, służby publicznej, decydowania publicznego, bezpieczeństwa państwa i jego systemu finansowego, w tym również cyberbezpieczeństwa. Głównym jednak Jego przedmiotem refleksji naukowej pozostaje problematyka organizacji i zarządzania administracją publiczną w Polsce, szczególnie funkcjonowanie administracji rządowej na poziomie województwa. W swojej analizie i opisie wykorzystuje różnorodne źródła o charakterze normatywnym, wytworzone przez organy i instytucje państwowe, a także opinie, stanowiska i propozycje zmian wyrażane przez ekspertów i środowiska opiniotwórcze kraju. Toteż zapewnia analizom i wnioskom solidną podstawę źródłową. Każdą opinię i konkluzję odpowiednio dokumentuje i uzasadnia, rozważając dane zagadnienie w szerokim kontekście społeczno-kulturowym i historycznym. Jako przykład powyższego podejścia badawczego należy przywołać studium: *Ewolucja pozycji wojewody w systemie władzy politycznej w Polsce do 2009 roku* (2021). Zamierzając bowiem opracować monografię współczesnej instytucji wojewody pokusił się o podjęcie wcześniej próby przedstawienia jej dziejów od początku polskiej państwowości aż po czasy III Rzeczypospolitej. Ukazując jej ciągłość i zmienność w dziejach polskiego ustroju państwowego umożliwił pełniejsze i wszechstronniejsze postrzeganie roli i pozycji wojewody w nowych, współczesnych uwarunkowaniach międzynarodowych i krajowych po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej. Ściśle zaś współczesnej jej problematyce poświęcił liczne studia i artykuły, które rozwinął później w rozprawie habilitacyjnej, między innymi: *Wojewoda i administracja rządowa w województwie w świetle przepisów ustawy z dnia 23 stycznia 2009 roku* (2011); *Zarządzanie zastępcze wojewody jako środek nadzoru nad samorządem terytorialnym uzasadniający wygaszanie mandatu związku ze złamaniem ustawy antykorupcyjnej* (2021). Publikacje te obok wymiaru naukowo-poznawczego mają znaczenie praktyczne, aplikacyjne. Podobny charakter mają opracowania dotyczące zagadnień organizacji i zarządzania w

administracji publicznej np. w systemie sądownictwa (*Oddziaływanie procesów informatyzacji w wymiarze sprawiedliwości na sprawność i efektywność wykonywania zadań publicznych - studium przypadku* (2017) lub też funkcjonowania służby cywilnej w różnych jej aspektach: personalno-kadrowym, etycznym, prawno-konstytucyjnym, reformatorsko-modernizacyjnym itp. Najpełniej jej wybrane problemy przedstawił w cytowanej już rozprawie doktorskiej, a także w wielu artykułach np. *E-służba przygotowawcza w służbie cywilnej. Doświadczenia Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie* (2010); *Monitoring jako element zarządzania wiedzą w służbie cywilnej* (2014); *Służba cywilna w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego* (2021). Wyróżniają się pod tym względem również publikacje z zakresu bezpieczeństwa państwa i cyberbezpieczeństwa np. *Nadzór nad cyberbezpieczeństwem rynku finansowego w Polsce - perspektywa nadzorcza* (2021). Podanych kilka przykładów publikacji Habilitanta potwierdza doniosłość naukowo-poznawczą i społeczną przedmiotu analizy autorskiej i ich oryginalny charakter. Znacznie poszerzają naszą wiedzę o trudnych i złożonych problemach organizacji i zarządzania sferą publiczną przez organy i instytucje państwowe. Wzbogacają naszą literaturę prawno-administracyjną i politologiczną oraz ukazują nowe obszary badawcze i stawiają nowe pytania badawcze, ale także wskazują na potrzebę odpowiednich, nowych uregulowań legislacyjnych i działań administracyjno-politycznych. Każdą publikację opracował Habilitant na wysokim poziomie merytorycznym i redakcyjnym. Świadczy to o Jego dojrzałości naukowej i znacznych umiejętnościach i kompetencjach badawczych. Wybór ich przedmiotu związany był w dużym stopniu z zatrudnieniem Habilitanta w wspomnianych już poszczególnych instytucjach i urzędach państwowych. W sumie ogłosił On drukiem cztery monografie (dwie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora) 48 artykułów i rozpraw oraz pięć recenzji i kilkadziesiąt innych tekstów (raporty, hasła encyklopedyczne) w opracowaniach zbiorowych i czasopismach naukowych. Publikował je w wydawnictwach: Wolters Kluwer, Elipsa, Difin, Peter Lang, Nomos, i uczelnianych - Uniwersytetu Rzeszowskiego i Politechniki Warszawskiej oraz w renomowanych czasopismach między innymi w „Przełądzie Prawa Konstytucyjnego”, „Samorządzie Terytorialnym”, „Polityce i Społeczeństwie”, „Przełądzie Policyjnym” i „Wrocławskich Studiach Politologicznych”. Część ich opracował wspólnie z innymi autorami. Wyniki swych badań prezentował również na wielu międzynarodowych konferencjach naukowych, w sumie około czterdziestu, organizowanych przez uczelnie i inne instytucje naukowe w Krakowie, Warszawie, Rzeszowie, Oświęcimiu, Wrocławiu,

Opolu, Szczytnie, Słubicach i Wiedniu. Niektóre z tych konferencji sam współorganizował. Jego opracowania osiągnęły w ocenie parametrycznej ponad 1000 punktów i są cytowane w literaturze krajowej, osiągając według indeksu bibliometrycznego Google Scholar 72 cytowania i h,indeks – 5. Problematyka Jego twórczości naukowej wraz z rozprawą habilitacyjną jest stosunkowo jednorodna pod względem tematycznym, nie podejmowana szerzej w badaniach politologicznych, prawniczych i administracyjnych. Potwierdza dobre opanowanie warsztatu naukowego badacza ustrojów państwowych i administracji publicznej. Na uwagę zasługuje również udział dra K. Mroczi w realizacji ogólnopolskich i europejskich projektów naukowo-badawczych i eksperckich, prowadzonych na zlecenie między innymi Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, Krajowej Szkoły Administracji Publicznej, Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Narodowego Centrum Nauki, Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Uniwersytetu Warszawskiego, Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego i Uniwersytetu w Lublanie. Wyniki swych badań przedstawił w raportach, ekspertyzach, publikacjach i w wystąpieniach na konferencjach naukowych.

IV. Ocena monografii wskazanej jako osiągnięcie naukowe

Najważniejszym jednak osiągnięciem naukowym dra Kamila Mroczi, w którym przejawiał w najwyższym dotąd stopniu swoje umiejętności i kompetencje badawcze, jest niewątpliwie obszerne i gruntowne studium o charakterze interdyscyplinarnym, zatyt. *Wojewoda w systemie decydowania publicznego w III Rzeczypospolitej Polskiej (2009 – 2019)*, będące kontynuacją wspomnianej już monografii historycznej instytucji wojewody w Polsce. Już sam jego przedmiot ma oryginalny charakter, ponieważ nie poświęcili mu należytej uwagi znawcy nauk administracyjno-prawnych i historyczno-politologicznych, i nie doczekał się dotąd samodzielnego opracowania naukowego. Aczkolwiek i również monografia autorstwa Habilitanta nie jest klasycznym opracowaniem o charakterze ustrojowym i nie jest też pełną monografią polskiego przypadku instytucji wojewody. Analizuje i opisuje jej funkcjonowanie poprzez pryzmat udziału w procesie sprawowania władzy państwowej, co sam Autor wyraża w podanym celu badawczym jako „zrekonstruowanie i zdefiniowanie pozycji i roli wojewody w systemie decydowania publicznego w latach 2009 – 2019” (s. 11). W ten sposób określone mu przedmiotowi badań podporządkował odpowiednio konstrukcję swych wywodów i narracji, nie przypadkowo poprzedzając właściwą część swych rozważań

kwestiami teoretycznymi podejmowania decyzji i realizacji procesu decyzyjnego. Dopiero na ich podstawie dokonał wnikliwej analizy pozycji i roli wojewody w systemie rządzenia państwem. Skupił się na kilku zasadniczych zespołach kwestii ustrojowo-politycznych: pozycji wojewody w systemie rządzenia państwem, jego kompetencji i zadaniach jako przedstawiciela rady ministrów w środowisku lokalnym, uprawnieniach decyzyjnych w systemie bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego oraz funkcjach nadzorczych i kontrolnych wobec samorządu terytorialnego itp. Są to niezwykle ważne problemy o charakterze ustrojowym, politycznym i społecznym. Toteż wybór ich za przedmiot analizy naukowej nie był przypadkowy, wręcz przeciwnie - logicznie zaplanowany i w pełni uzasadniony. Wszak instytucja wojewody ma bardzo bogate tradycje w systemie sprawowania władzy państwowej w Polsce. Nic też dziwnego, iż wraz ze zmianą ustrojową sięgnięto do doświadczeń z przeszłości, usiłując uwzględnić w nowych rozwiązaniach ustrojowych potrzebę zapewnienia spójności i jednolitości zarządzania państwem, uwzględniając różnorodną, nierzadko spontaniczną aktywność społeczności lokalnej, pozostającą w opozycji do uniformizacji i centralizacji władzy państwowej. Na to wszystko nałożyły się jeszcze uwarunkowania i wyzwania związane z procesami globalizacyjnymi i przemianami technologicznymi. I należy przyznać, że ich oddziaływanie na stosunki polskie postrzega Autor w szerokim wymiarze, zwłaszcza w końcowym fragmencie rozprawy, zawierającej analizę i opis racjonalizacji i optymalizacji procesów decyzyjnych, i w konsekwencji zmiany charakteru instytucji wojewody. Te wszystkie kwestie rozważa w konkretnym kontekście teoretyczno-ustrojowym i polityczno-historycznym. Analizę każdej z nich poprzedza obszerną prezentacją właściwego jej kontekstu i tła poznawczego. W ten sposób zwiększa zawartość i objętość monografii. Nie umniejsza to jednak jej walorów naukowo-poznawczych, ponieważ wzbogaca naszą wiedzę o rozważanych kwestiach i pozwala lepiej poznać złożoność procesu rządzenia państwem. W tej sytuacji jest to w istocie zaleta a nie wada autorskich dociekań badawczych. Tym bardziej, że w analizie poszczególnych zagadnień stara się uwzględnić różne stanowiska, opinie i punkty widzenia. Stara się - nie zawsze z powodzeniem - występować w roli bezstronnego narratora, konfrontując je, i nie opowiadając się jednoznacznie za żadną ze stron sporu i debaty. Wykazuje przy tym wszechstronną znajomość przedmiotu badań i świetnie sobie radzi z jego różnorodnością i bogactwem. Sięga do literatury przedmiotu, dawnej i współczesnej. Na jej podstawie ukazuje wielobarwny i złożony obraz podnoszonych problemów badawczych, o doniosłym znaczeniu ustrojowo-społecznym, odpowiednio

przy tym dokumentując i uzasadniając swoje tezy, założenia i wnioski. Świadczy to o Jego wszechstronnej znajomości literatury przedmiotu, erudycji narracyjnej i kulturze badawczej. Ze zrozumiałych względów sam już charakter przedmiotu analizy i opisu wymusił konieczność starannego wykorzystania literatury politologicznej. Niezbędne było także odwołanie się do dorobku nauk prawnych i do nauki o administracji oraz organizacji i zarządzania, chociaż szkoda, iż Habilitant nie pokusił się o uwzględnienie perspektywy badawczej nauk psychologicznych. Oczywiście nie mógł poprzestać na normatywistycznym ujęciu badawczym, gdyż chcąc ukazać analizowane zagadnienia w pełniejszym wymiarze teoretycznym i rzeczywistym musiał sięgnąć do doświadczeń socjologicznych, wykorzystując sondaże opinii publicznej, wywiady, obserwacje uczestniczące, konsultacje eksperckie, studium przypadku itp. Rozważania badawcze Habilitanta mają więc interdyscyplinarny charakter o dużej wartości poznawczej i praktycznej. Toteż przyjęta konstrukcja opracowania oraz sposób analizy i narracji autorskiej stanowią mocne strony monografii. Jej Autor ma w pełni świadomość złożoności i kontrowersyjności podjętej problematyki badawczej o charakterze naukowym i politycznym. Sam bowiem zwraca uwagę na głosy licznych i silnych środowisk społeczno-politycznych kraju wnioskujących potrzebę ograniczenia dualizmu administracji publicznej na poziomie województwa poprzez likwidację urzędu wojewody. Dlatego rozprawę habilitacyjną należy postrzegać również jako ważny przyczynek w toczonej debacie społecznej. Jej Autor - jak już wspomniałem - stara się zachować obiektywizm i jednakowy dystans wobec spierających się racji, propozycji reformatorskich i wizji państwa. Nie w pełni mu się to udaje, ponieważ we wnioskach podsumowujących jednoznacznie dystansuje się od wszelkich koncepcji i pomysłów decentralizacyjnych władzy państwowej i procesu „usamodzielnienia” administracji publicznej w województwie. Jej zwolennikom zarzuca „nieuzasadnioną gloryfikację samorządu terytorialnego” (s. 596) oraz kamuflowanie negatywnych skutków decentralizacji władzy państwowej w postaci między innymi monopolizacji władzy przez lokalne grupy interesu czy ograniczenie możliwości świadczenia usług publicznych przez władze centralne. Przyczyny zaś niewydolności systemu dualizmu administracji publicznej upatruje przede wszystkim w braku odpowiedniej „dojrzałości organizacyjnej” urzędów marszałkowskich (s. 587). Toteż w swych rekomendacjach reformatorskich wnioskuje potrzebę prawnego wzmocnienia pozycji i roli wojewody i wojewódzkiej administracji rządowej w polskim systemie politycznym, ponieważ - jak przekonuje - obecna ustawa, obowiązująca od 2009 roku, nie spełniła pokładanych

oczekiwań. W ten sposób Habilitant wpisuje się mimowolnie w działania władz rządowych po 2015 roku dążących do centralizacji struktury i polityki państwa i „odbudowania pozycji wojewody jako istotnego elementu systemu rządzenia państwem oraz zwiększenia zakresu kompetencji i zadań tego organu” (s. 584). Tymczasem w poszukiwaniu przyczyn słabości obecnego systemu dualizmu administracji publicznej nie powinno chyba zabraknąć śmielszej refleksji nad charakterem współczesnych jej przeobrażeń i odchodzenia od modelu służby cywilnej na rzecz systemu „łupów partyjnych” wskutek skrajnej polityzacji i upartyjnienia. Warto chyba postrzegać w dualistycznym modelu administracji publicznej istotny czynnik realnego podziału władzy państwowej jako podstawy państwa praworządne i zapobiegania biurokratyzacji i alienacji władzy. Należy mieć zapewne na uwadze zachodzące pozornie przeciwstawne sobie zjawiska społeczne: z jednej strony cyfryzację procesów podejmowania decyzji (algokracja), z drugiej - rozwój różnorodnych, spontanicznych nowych form demokracji partycypacyjnej itp. Nie może również zabraknąć namysłu nad zjawiskiem prywatyzacji usług publicznych, będącą pozostałością skompromitowanej polityki neoliberalnej oraz kosztami finansowymi i społecznymi funkcjonowania administracji publicznej, której stan kadrowy wzrósł aż trzykrotnie w okresie po transformacyjnym. Należy także zwrócić uwagę na spotykane w monografii sądy i cenzurki wartościujące typu: „trafny”, „słuszny”, „celny” itp. (np. ss. 202, 203 i in.), i zastępujące pogłębioną analizę danego zjawiska czy kwestii. Oczywiście prekursorem badań w Polsce na teorię decyzji politycznych był Artur Bodnar a nie Adama Bodnar (s. 22). Uwagi te nie umniejszają wartości monografii, która znacznie wzbogaca dorobek naukowy Habilitanta i poszerza stan badań w Polsce nad ustrojem politycznym i administracją publiczną, przyczyniając się wydatnie do rozwoju nauki o polityce i administracji.

V. Konkluzja

Dotychczasowe osiągnięcia dra Kamila S. Mroczyki w różnych sferach aktywności akademickiej – naukowo-badawczej, dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej poświadczają Jego wysokie umiejętności i kwalifikacje, i że będzie z dobrym skutkiem wypełniał obowiązki przypisywane „samodzielnemu pracownikowi naukowemu”. Nie bez znaczenia są Jego dokonania w sferze zawodowo-urzędniczej, inspirujące do badań naukowych i realizacji procesu dydaktycznego. Dlatego uważam, że spełnia ustawowe warunki stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego. Jego

dorobek naukowy oraz dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski czynią zadość
wymogom ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce
(Dz. U. 2021, poz. 478, ze zm.). Toteż popieram wniosek dra Kamila Mroczi o nadanie
Mu stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Kraków, 25 VI 2023 r.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'M. Śliwa', is written over a yellow rectangular stamp.

Prof. dr hab. Michał Śliwa